

Keizergeneraal van Afdeling 10/Noord-Oost Nederland 2002

Geert Munnik uit Noordbroek

Vorig jaar bezocht ik Geert Munnik uit

Noordbroek om een reportage te maken

omdat hij eerste kampioen Midfond van de

afdeling was geworden.

Bij iemand als Geert Munnik heb je direct de

indruk: Van deze man horen we nog vaker op

duivengebied, want hij was zeer professio-

neel bezig.

Maar dat ik een jaar later al weer op de stoep zou staan om nu een reportage te maken over zijn kampioenschap Keizer Generaal van de hele afdeling had ik toch nog niet verwacht.

Hoe wordt het kampioenschap Keizer-Generaal van de afdeling behaald? Wel de afdeling is in rayons verdeeld; in 2002 waren dat er acht. De punten voor het kampioenschap worden in deze rayons behaald over de vitesse-, midfond-, fond- en jonge duiven vluchten. Van al deze vluchten vervallen de twee slechtste per liefhebber. De computer van de rekenaar bepaalt welke vluchten vervallen. De nummers twee tot en met vijf van dit kampioenschap waren in 2002: C. en G. Koopman uit Ermerveen; Comb. Talen en Vegter uit Meppel; B. Berends uit Nieuw Weerdinge en Harm Vredeveld uit Coevorden.

In het rayon waren de nummers twee tot en met vijf: Peter Wolf uit Appingedam; Comb. Jager en Zn. uit Kropswolde; E. Koster uit Nieuw Annerveen en Comb. Weggers en Zn. uit Annen.

Vorig jaar telde de afdeling nog negen rayons, maar door onvrede over de grote breedte van rayon één, werden de verenigingen van dit rayon nu ingedeeld bij andere rayons. Zo kwamen de verenigingen uit Appingedam en Delfzijl bij rayon vier, het rayon waarin Geert Munnik speelt. Geert heeft daarmee geen probleem, maar nu heeft de afdeling een plan gemaakt voor een totaal andere indeling van de hele afdeling. Noordbroek zou dan worden ingedeeld bij

Veel buitenlucht voor de duiven in herfst en winter.

Bij mooi weer worden de duiven hier opgewacht.

Zo werkt het systeem met de rolluiken.

de vlucht terugzien gaan ze vaak snavelen en in de mand kan via de snavel een besmetting zijn opgedaan.

DUIVENBESTAND EN SPELSYSTEEM

De duiven aan de Havenstraat hebben veel Janssenbloed in zich. In 1991 kwamen er negen eieren van Henk Watermulder uit Muntendam uit het soort van Jan Ouwerkerk. Piet Meywes uit Groningen was ook zeer bekend om zijn Janssenduiven en toen Piet stopte gingen de laatste duiven naar Pestman in Garmerwolde en vandaar gingen de duiven naar Noordbroek. Een heel goede kweekdoffer van dit soort was 'De Poester' 95-2589152. Poester is een Gronings werkwoord voor moeilijk ademen. Het dier had dus behoorlijke ademhalingsproblemen maar dit belette hem niet om een belangrijke bijdrage te leveren aan de stamopbouw bij Geert Munnik. Van groenteboer Klaas Drent uit Groningen kwam het Janssen x Verbart soort. De 'Sperwerduivin' 01-1101332 van Klaas Drent gaf met de 'Zwarte Henk' 97-2141093 (Watermulder-Ouwerkerk) de 'Klaasje' 01-1026770. Topprestaties van deze 'Klaasje' in rayon 4 en de afdeling waren:

Rayon 4	Afdeling
4e 3.613	338e 28.318
5e 3.156	6e 8.735
4e 4.615	45e 1.642
7e 4.397	34e 15.043

Belangrijk zijn intussen ook de Schaerlaeckensduiven geworden. Clubgenoot Klaas van Bon had dit soort rechtstreeks en Geert Munnik kocht hieruit een laat jong. De duivin kreeg de naam 'Superduivin' en zij is nu een heel goede kweekduivin. Vorig jaar werd een rechtstreekse doffer van het Schaerlaeckens koppel van Van Bon op zijn zus 'Superduivin' gezet en de jongen hiervan worden nu voor de kweek gebruikt.

Ook het soort van Koos Buiters uit Woldendorp en van Jan Ganzeveld uit Siddeburen zijn op het hok vertegenwoordigd Dit jaar werden er nog duiven aange-schaft bij Klaas Kuiper uit Delfzijl en Gerrit Lahuis uit Sleat.

De duiven worden dus gespeeld op weduwschap

F. E. DRENTH

clubs uit o.a. Winschoten, Scheemda en Woldendorp. Geert Munnik is hierover niet enthousiast. De afdeling houdt nu een enquête over de rayonindeling. De verenigingen kunnen zich hierin uitspreken over het voorstel. Ze kunnen ook aangeven dat ze tevreden zijn over de huidige indeling of dat ze aanpassingen willen. We zijn zeer benieuwd naar de uitkomst.

DE LIEFHEBBER

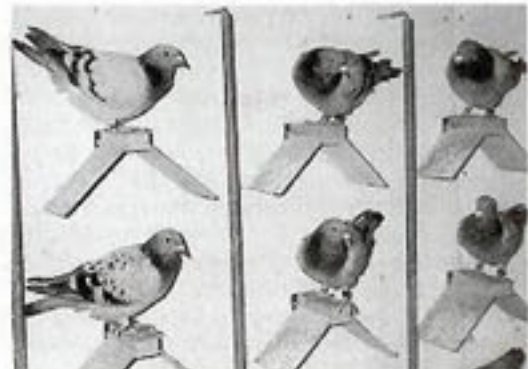
Geert Munnik is een jonge liefhebber in onze vergrijzende sport. Hij is 43 jaar en timmerman bij de gemeente Menterwolde. Menterwolde is een sportvriendelijke gemeente; men gaf o.a. veel financiële steun bij de bouw van het nieuwe clubgebouw van de Trouwe Duif, de vereniging waarvan Geert Munnik lid is. Bij zijn ouders thuis kreeg hij de liefde voor de duivensport met de paplepel ingegeven. Vader was duivenmelker maar moest op een gegeven moment stoppen met de liefhebberij. Nu heeft hij toch weer een hok aangeschaft... Hij kon dus kennelijk toch niet zonder.

Geert Munnik woont aan de Havenstraat in Noordbroek in een riante, zelf gebouwde woning in 1992. Eerst woonde hij tegenover dit pand. Achter zijn woning heeft

hij dit jaar een ruime serre aangebouwd, want: 'Als het koud is, is het wachten op de duiven nu een stuk comfortabeler.'

Onze kampioen legt zijn duiven niet in de watten. Na het vliegseizoen zitten ze praktisch in de open lucht. Het voorfront van het elf meter lange tuinhok bestaat voor de helft uit latwerk. Momenteel zijn de rolluiken over dat latwerk helemaal opgetrokken en ze gaan alleen naar beneden als er door de wind regen of sneeuw naar binnen komt. De duiven worden dus behoorlijk gehard in de herfst en de winter. Als de duiven in het vliegseizoen op weduwschap voor de doffers en duivinnen zitten, gaan de rolluiken wel naar beneden, maar door de openingen tussen de lamellen komt er nog voldoende zuurstof binnen. Bij de jonge duiven zijn de rolluiken, behalve tijdens de verduisteringsuren altijd omhoog. De ramen onder het latwerk zijn tijdens de vluchtperiode voor zowel de doffers als de duivinnen witgekalkt.

Duivinnen op rust; let op de buizen.

Bij guur weer wordt in de serre gewacht.

Geert Munnik met zijn beste duif De Strik.

voor doffers en duivinnen. Alle duiven - dus de kwekers (die boven de garage zitten) en de vijftien vlieg-doffers en vijftien vliegduivinnen worden na de verenigingstentoonstelling eind december gekoppeld. De eieren van de kweekduiven gaan dan naar de vliegduiven. De kwekers brengen zelf de tweede ronde groot. Van de beste vliegduiven wordt ook gekweekt. Als de vliegduiven weer gaan drijven worden ze gescheiden. Er volgt daarna nog een herkop-peling, maar veertien dagen voor het begin van het vliegseizoen gaat alles op weduwschap.

Omdat er veel roofvogels in de buurt zijn komen de duiven in de herfst en in de winter niet los. Pas veertien dagen voor het vliegseizoen begint de volledige training. Eerst gaan de duivinnen los om 4 uur, de doffers volgen op vijf uur en weer een uur later zijn de jonge duiven aan de beurt. Er wordt gewerkt volgens het rouleersysteem; de duivinnen trainen van uit hun afdeling en komen binnen in de dofferafde-

ling. In de duivinnenafdeling heeft iedere duif een schapje. Blijft een duivin achter dan wordt een schapje verwijderd. Tussen de schapjes zijn buizen aangebracht om onderling paren te voorkomen. De doffers zitten in de week halfbaks en voor de vlucht wordt tien tot vijftien minuten getoend. Tijdens het vliegseizoen wordt 25% gerst door het voer gemengd; de eerste dagen wordt zuinig gevoerd.

De dag van inkorven zit er geen gerst meer in het voer. Snoepzaad wordt niet verstrekt en pinda's zijn ook taboe.

De beste duif was dit jaar de 'Strik' 00-1101315. De vader is van het soort Schaerlaeckens en de moeder is de 'Tamme'. Hierin zit het soort van J. Ouwerkerk en ook de 'Poester' is erin vertegenwoordigd. De belangrijkste prijzen van de 'Strik' van 2001 en 2002 zijn:

Rayon 4	Afdeling 10
25e 2.835	102e 15.946
13e 1.966	95e 10.282
3e 4.119	10e 19.627
2e 2.272	20e 9.472
22e 1.985	134e 8.693

Geert Munnik heeft ieder jaar veel last van colli bij de jonge duiven. Omdat er vaak beweerd wordt dat de verduistering van de jonge duiven de oorzaak is van de colli heeft Geert vorig jaar de proef op de som genomen en de jonge duiven niet verduisterd. Resultaat: nog meer colli! In 2002 werden de jonge duiven dus maar weer verduisterd. Een paar weken voor de jonge duivenvluchten waren de eerst symptomen van colli er weer. Direct werden de duiven behandeld met Baytril. De kuur sloeg kennelijk aan, want op de eerste vlucht Deventer bezetten duiven van Geert Munnik de elf eerste plaatsen in de vereniging; tien kwamen tegelijk, de elfde zat er vlak achter. Na een paar weken ging het weer mis, de dag na de vlucht weer symptomen. Razendsnel werd er weer gekuurd, maar de resultaten waren toen niet meer zo geweldig.

Denk nu niet dat de Keizer-Generaal iemand is die bij het minste of geringste naar de medicijnen pot grijpt. Onderzoek naar coccidiose en wormen doet hij zelf met de microscoop. Hij doet zijn onderzoek alleen maar als hij vermoedt dat er iets aan de hand is. Nog nooit heeft hij wormen bij zijn duiven ontdekt en als hij een enkele keer een lichte besmetting met coccidiose vindt, geeft hij een pilletje.

Om de drie weken, na de vlucht, geeft hij iets tegen het geel. Eerst krijgen de duiven dan schoon water. 's Avonds gaat het middel tegen het geel door het water.

Als de duiven door een afgelaste vlucht, zonder dus een vluchtprestatie te leveren, naar huis terugkomen, wordt het voer aangepast. Er wordt dan de eerst dagen krupper gevoerd.

Geert geeft altijd zijn ogen goed de kost als hij de duiven observeert. Zo bedacht hij een systeem om te voorkomen dat de jonge duiven vochtig worden als ze in de broedschotel liggen. Daartoe zette hij een plastic deksel onder de broedschotel. In die schotel stond in het begin ook vocht. Toen zorgde hij ervoor dat er een paar sleufjes in die deksel kwamen, waardoor dit vocht kon verdampen en alles mooi droog bleef. Als nestvulling maakt hij zelf matjes van ondertapijt, dit ook om kapotte eieren te voorkomen. In mijn reportage van vorig jaar heb ik uitgebreid beschreven hoe Geert zelf een zeer praktische muizenval heeft gemaakt. Hij vindt ook dat je de lengte van de voerbak moet aanpassen aan het aantal duiven. De duiven zijn dan veel attent en pikken niet opzij. Na een vlucht worden de snavelen van de duiven ontsmet met een chloordoekje. Als de doffers en de duivinnen elkaar na

42e 1.020	793e 10.825
2e 3.556	9e 11.468
6e 3.736	11e 13.082
9e 2.691	28e 8.904
9e 4.397	36e 15.043

De 'Strik' zit inmiddels niet meer op het vlieghok, maar is verhuisd naar het kweekhok.

Een heel goed jong van 2002 is de 'Schumi' 02-2152946. Hij presteerde:

06/7 Deventer	15e 6.563
14/7 Beek	18e 5.902
20/7 Bostel	100e 4.659
04/8 Houding	167e 3.598

Een paar goede uitslagen tenslotte van 2002, behaald in Rayon 4:

Deventer 30/3 30 mee, 17pr.: 9, 29, 30, 31, 33, enz.

Maaseik 27/4 28 mee, 16 pr.: 5,

7, 17, 47, 61 enz.

Chimay 25/5 20 mee, 11 pr.: 2,

6, 19, 67, 292 enz.

Rhetel 22/6 20 mee, 15 pr.: 8, 9,

51, 129, 159 enz.

Ables 1/6 8 mee, 5 pr.: 26, 30,

219, 317, 377

Orleans 29/6 5 mee, 3pr.: 10,

28, 243.

Deventer 6/7 27 mee, 17 pr.: 10,

11, 15, 16, 17 enz.

Book 13/7 27 mee, 14 pr.: 18, 50, 53, 182, 248

enz.

KAMPIOEN WORDEN EN KAMPIOEN BLIJVEN

Buiten kijf staat dat Geert Munnik zich in korte tijd

behoort in de kijker heeft gespeeld. In één keer de

stap maken van Midfondkampioen van de afdeling

naar Keizer Generaal is zeer opzienbarend.

Nu gaat ook voor hem het gezegde gelden: 'Nu

kampioen is moeilijker dan kampioen worden'.

Onze Oosterburen zouden nu zeggen: 'Wir sind

gespannt'.